

AkersDølen

MEDLEMSBLAD

NR 2 – 2001

GRORUDDALEN HISTORIELAG

April 2001

Historielaget jubilerer!

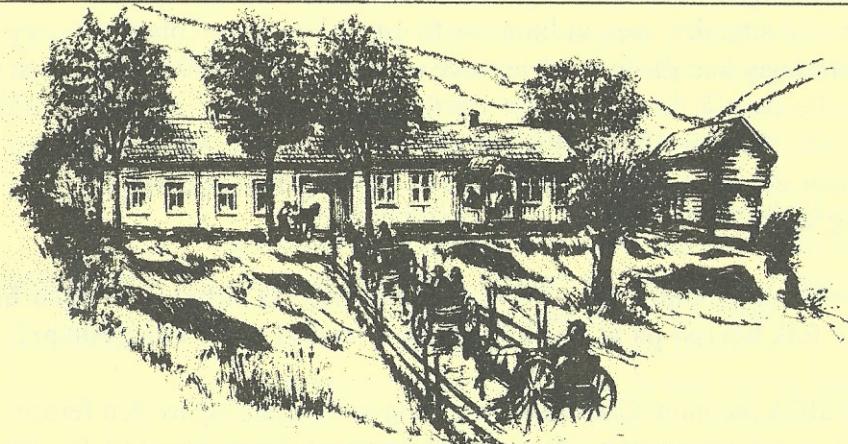
Groruddalen Historielag ble stiftet 27.10.1981 og kan i år feire sitt 20-års jubileum.

Side 2

Alnaparken Vikinganlegg

Det arbeides for fullt med planer om å etablere en vikinggård i Alnaparken. Et prosjekt som kan sette Groruddalen på kartet på en positiv måte.

Side 4

BÅNKALL GÅRD Oppført i jordene klok 1617 senere oppført som kannikegods. (Gården varnes alt i middelalderen.)

Bånkall Gård er kjent helt tilbake til middelalderen.
Tegning: Eklund 1992

En roman i Akersdølen!

"Tormod af Tveit og hans æt" – en roman som vi håper medlemmene vil sette pris på. Romanen forteller historien om gården Tveit, bedre kjent som Bredtvæt, og om de andre gårdene i området. Nytt avsnitt i hvert nummer. Følg med i den spennende kjærlighetshistorien som også forteller litt om livet her i tiden like etter svartedauden.

Avsnitt 2:

Tormod henter seg brud – pesten kommer til Tveit!

Side 7

Hurra!

Byrådet har bevilget penger til merking av pilegrimsleden gjennom Groruddalen!

Nå er det snart klart for merking!

Side 6

Historie er spennende!

**Fra stabburstrappen
i
jubileumsåret 2001**

Kjære medlemmer og venner!

Det lager seg til en ny vår, og snart blir det trivelig å sitte på stabburstrappen med en kopp kaffe og nyte sol og varme. Det er travle tider, så det er ikke mye tid vi har til å sitte der, men vi lurer oss til en hvil en gang i blant.

Historielaget kan glede seg over mye i jubileumsåret 2001. Ikke minst er vi meget stolte over å ha fått en stor bevilgning til merking av pilegrimsleden. Hele 94.000,- bevilget Byrådet til dette viktige arbeidet. Mange spør seg saktens hvorfor det er så viktig å merke denne leden gjennom dalen vår, men svaret gir seg selv:

Det er fordi vi arbeider for at Groruddalen skal ta tilbake sin egen historie, gjøre folk bevisst på at her har det gått ferdsel i mer enn 1000 år.

Dagens trafikk gjennom Groruddalen er bare en fortsettelse av den ferdsel som i uminnelige tider har gått nordover til de nærmeste bygdene og til Trondheim, lenge før det ble bosetning her. Like sikkert er det at den vil fortsette.

Jubileumsforberedelsene er kommet godt i gang, men det gjenstår noe før vi kan sende ut invitasjon. Allerede nå ber vi om at datoene noteres i kalenderen din. **Sett av lørdag den 27. oktober 2001!**

Arbeidet med innsamling av gamle stedsnavn er kommet i gang, men det er behov for flere som kan bidra. Bli med på den spennende jakten etter gamle stedsnavn i Groruddalen! Ta kontakt med Bjørn H. Syversen, telefon privat: 22 10 41 33.

Også denne våren arrangeres det flere vandringer. Møt opp, vi garanterer at du får en spennende opplevelse!

HUSK at Historielaget har åpent kontor på Nordtvet Gård hver onsdag fra kl. 1200 til 1500.

Oslo, april 2001.

Leif Frantzen - leder

Hva skjer?

Søndag 13. mai	<p>Vandring langs Oldtidsveien over Gjelleråsen Søndag 13. mai . Det blir fortalt om pilegrimsleden, skålgrøper, gravrøyser, vardested, Karl XII's angrep i 1716 og mye annen spennende lokalhistorie.</p> <p>Frammøtested: Øvre Fossum Gård, Kl. 12.00 Omviser: Jan Arne Tangerud</p>
Tirsdag 22. mai	<p>Vandring langs Alna 22. mai kl 1900 med ingredienser av zoologi, biologi og kultur. Guider: Egil Bendiksen og Kjell Hovind. Turen starter øverst i Bergensveien og går til Kalbakkveien. Antatt tid ca. 1 1/2 time. Vi anbefaler at deltagerne godt skotøy. Vel møtt.</p>
Søndag 10. juni	<p>Lokalhistorisk vandring fra Ellingsrud Gård og innover til Nuggerud, søndag 10. juni hvor vi får høre om sagbruk, mølle drift, teglverk fra 1800-tallet. Frammøtested: Ellingsrud Gård: Kl. 1300 Omviser: Lektor Truls Bøhm Omvisningen varer ca. 3 timer. Ta med mat og drikke.</p>
Vandringer i Bjerke Bydel med utgangs- punkt i Kulturminne- guiden	<p>8. mai - Rute 4 – guide: Gro Hoddevik - start utenfor Brobekkveien 2, kl. 1800 - avslutning på Linderud gård etter omvisning ca. kl 2000. Omvisningen starter ca. kl 1900 (dersom noen bare ønsker å være med på den) og koster kr. 40,- for voksne og kr. 20,- for barn (ingen honnørrabatt).</p> <p>15. mai - Rute 5 - guide Anne Fikkan - start ved inngangen til Bjerke travbane kl 1800. Varighet ca. 1 time.</p> <p>22. mai - Rute 7 - guide Anne Fikkan - NB! tur med sykkel - start ved Løren skole kl 1800. Varighet ca. 2 timer.</p> <p>12. juni - Rute 6 - guide Gro Hoddevik - start ved Økernveien 227 kl 1800. Det blir stopp ved Johannesløkken der eierne inviterer oss inn for å se deres nyrestaurerte hus. Varighet ca. 1 1/2 time.</p> <p>14. aug. - Rute 3 - guide Håvard Pedersen og Lars Grasmo - start ved Årvold Gård kl 1800. Varighet ca. 1 1/2 time.</p>

Alnaparken vikinganlegg

Av Jan Lillejord

Våren 2000 ble det i anledningen av arrangementet "Oslo 1000 år" avholdt et vikingtreff i Alnaparken. Dette arrangementet var så vellykket at bydelen initerte et utspill om at dette måtte bli et permanent opplegg i parken. Det ble nedsatt en styringsgruppe for å samordne planene videre, og historielaget er med i det videre utviklingsarbeidet.

For å skape en tidsriktig og historisk riktig ramme om en vikinggård, ble Jochen Komber fra Arkeologisk museum i Stavanger kontaktet. Han har utarbeidet en planskisse som viser hvordan en storgård fra vikingtiden kan arrangeres inn i Alnaparken. Denne plan danner grunnlaget for den videre utvikling av området. Dette er ennå i sin tidlige fase og mange ting må avklares i samråd med friluftsetaten, Oslo Kommune. Foruten finansieringen av parken er det nødvendig å avklare de regulermessige forhold knyttet til gjennomføringen, og kommunens all bruk av området. Tidsrammen er derfor noe usikker.

Hensikten med å anlegge en vikinggård er å vise den oppvoksende slekt hvordan våre forfedre levde for 1000 år siden. Parken skal være levende og brukes pedagogisk i undervisningen av elever på ungdomstrinnet. Det er en visjon at parken kan sees i sammenheng med de planer som foreligger for et Teknutek ved Grorud stasjon. Et samspill mellom ny og gammel kultur og miljø kan være et unikt tilbud til skoleelever. Dette finnes det knapt maken til.

Etter de planer som foreligger skal det primært bygges en gildehall og et servicebygg. Videre blir det smie og en bolig som viser hvordan en arbeider bodde. Det kan bli åkerdrift i området og det bygges uthus i tilknytning til dette. Videre er det avsatt plass til 6 håndverksbygg, slik at en kan huse ulike håndverksvirksomheter og vise deres tradisjoner og teknikker. Sentralt i området vil det være en teltplass som kan ha mange spennende elementer i seg. I området avsettes det plass til et friluftsteater. Hele området blir avgrenset med et palisadegjerde som gjerne ble brukt i vikingtiden.

Finansieringen av utbyggingen må skje på frivillig basis. En egen gruppe jobber med dette. Private og bedrifter kan kjøpe seg en jarle- eller hertugittel. Goruddalen skal nå få sitt adelsskap. På sikt skal det drives kommersiell servering og salg av vikingeffekter. Likeså vil en tilrettelegge for åkerdrift og smievirksomhet i god vikingånd. Det er en overordnet målsetting at parken skal være levende og tilgjengelig for alle interesserte.

Magnus Lagabøters Landslov

I tiden fremover vil vi gjengi utdrag fra denne loven som ble skrevet i 1274/76.

Denne gang om vedlikehold av veier:

Kap. 46. Om veisyn (baugreid).

1. Baugreid kaldes det, som kongens ombudsmann skal ha, om han vil, mellem onnene og skjære budstikken op for vidner og stevne herredsting; siden skal de først begynde sit ridt der, hvor kongens ombudsmann tykkes, det mest trænges, og ride efter de rette landeveien.
2. Det kaldes alt landeveien (pjodvegir, eg ti. folkeveier), som løper gjennom bygdene fra ende til anden og de som løper fra fjeld og til fjære. Men alle andre veier, som løper til folks gaarder, de kaldes tverveier, og de ligger ikke under baugreid.
3. Man, skal maale et spydskaft som er 8 alen langt, og gjøre vidjehanker dertil, og hænge den ene paa odden og den anden paa skaftet. Herredsmændene skal opnævne den bonde, som de vil; han skal stige tilhest og lægge spydskaftet foran sig tvers over hesteryggen og ride midt efter landeveien; 1 ørtug sølv skal bøtes til kongen for hvert træ, som river hank av skaftet. Dette har fra gammel tid hedt «baugreid».
4. Alle halvmarkssekter for veifald aabyrges den, som eier jorden; men alle andre [sekter], som er mindre, aabyrges leilendingen og være skyldig at bøte paa veiene og like-saa paa heimrastene. Men heimraster skal være saa lange, som de har været fra gammel tid, til hver mands gaard.
5. Men alle veier som løper over almenninger, da har alle herredsmænd, som bruker og eier den almenning, aabyrgden for dem.

Historie er spennende!

Hurra!

Vi fikk økonomisk støtte til pilegrimsleden!

Onsdag 14. mars fikk vi en fantastisk nyhet på styremøtet i Groruddalen Historielag. Lederen Leif Frantzen hadde satt opp norske flagg på stabburstrappa, og det var kjøpt inn bløtkake til styremøtet. Forventningene var store, Hva hadde skjedd?? Jeg selv hadde visse mistanker. I august måned i fjor hadde vi sendt en søknad til byrådsavdelingen for kultur og utdanning om økonomisk støtte som til merking av pilegrimsleden. Jeg hadde holdt saken varm ved å ringe jevnlig til kommunen og tidspunktet for å få et svar nærmest seg. Og riktig nok; lederen Leif Frantzen leste opp følgende:

"Fra byrådsavdelingen for kultur og utdanning. Søknad om støtte til merking av pilegrimsleden Galgeberg – Gjelleråsen. Vi viser til deres søknad om økonomisk støtte. DET ER BEVILGET INNTIL KR 94000."

Dette førte til stor applaus i styret. Endelig kunne vi slutføre det arbeidet som vi hadde holdt på med i 4 år! Sammen med egne bevilgninger og tilskudd fra bydelene i Groruddalen har vi en finansieringsplan som kan fullføre merkingen fra den nasjonale pilegrimsleden ved Galgeberg gjennom Groruddalen til bygrensa.

Groruddalen Historielag har mange å takke for at vi har kommet så langt. Det var et tilfeldig møte med pilegrimsekspert og religionshistoriker Eivind Luthen i forbindelse med et arrangement i Gamlebyen, at vi tok opp arbeidet på nytt med å få godkjent Oldtidsveien eller Den trondhjemske Kongevei fra Gamlebyen til Hamar som pilegrimsled. Her fikk vi en faghistorisk forankring som vi hadde savnet tidligere. Virkelig fart ble det i sakene da NRK fattet interesse for vårt engasjement og laget et program om pilegrimsleden som ble borte. Akers Avis fulgte opp med krigsoverskrifter: Historiefalsk pilegrimsled(om den nasjonale pilegrimsleden som går om Bønsnes i Hole kommune). Men dette var ikke nok. Groruddalen Historielag måtte ha gjennomslag for sitt syn sentralt i Oslo kommune, og ba derfor om et møte med byråd for næring og byutvikling Olaf Stene sammen med Byantikvaren i Oslo. Først her fikk vi muntlig gjennomslag for at vi kunne sette i gang med søknadsprosedyrene. Groruddalen Historielag fulgte retningslinjene som er satt opp i Håndbok for pilegrimsleden som er utgitt av Riksantikvaren. Søknaden ble raskt behandlet av Byantikvaren som sendte den videre til Riksantikvaren. Vi fikk positivt svar. Det første nåløyet var passert. Men mye arbeid gjensto.

Vi måtte lage en skiltplan. Alle grunneierne langs pilegrimsleden måtte tilskrives. Alle var positive. To sett kart måtte lages. Det ene kartet viste hvor den dokumenterte pilegrimsleden gikk. På det andre kartsettet markerte vi pilegrimstraseen som blir den merkete leden gjennom Groruddalen. Vi laget også en oversikt over de kulturminner som fremdeles finnes langs traseen, samt en oversikt over de gamle gårdene som lå langs veien. Søknaden ble sendt til Byantikvaren som også godkjente denne planen.

I svaret fra Byrådsavdelingen for kultur og utdanning om økonomisk støtte heter det i begrunnelsen: "Ved vurderingen av søknaden er det lagt vekt på at prosjektet bidrar til å sette kulturminner i fokus i et område hvor det tidligere ikke har vært stor oppmerksomhet rundt kulturminner. Dette anses som viktig for å styrke historiebevisstheten og fellesskapsfølelsen i Groruddalen. Det er lagt vekt på at Pilegrimsleden vil bidra til å vise Trondheimsveien som tradisjonell samferdselsåre fra Oslo til Trondheim. Videre er det lagt vekt på at prosjektet anbefales av Byantikvaren og Riksantikvaren." I tillegg føyde byråd Trine Skei Grande til i dag(onsdag 21. mars) i en samtale vi hadde med henne: "Når pilegrimsleden er ferdig merket gjennom Groruddalen, så slipper vi å gå vestover langs den nasjonale pilegrimsleden."

Denne uttalelsen likte vi svært godt.

Jan Arne Tangerud
Prosjektleder

Tormod af Tveit og hans æt

Under leting etter lokalhistorisk stoff, kom vi over denne lille boken av Joh. K. Bergwitz utgitt på Olaf Norlis Forlag i 1908.

Deichmanske Bibliotek har den i sine hyller, men vi antar at den der står og støver ned. Vi fikk kontakt med rettighetshaveren, Toralf Bergwitz, som har gitt oss tillatelse til å utgi boken i vårt medlemsblad. Vi har valgt å gjengi boken i det språket den er skrevet i. Litt tungt å lese for helt unge mennesker kanskje, men språket er med på å gi denne boken en spesiell karakter og tids-koloritt.

Avsnitt 2: Tormod av Tveit henter seg brud.

Han blev Arnes Gjæst den Dag, og inden Sommersol gik ned, var Brynhild selv og hos hendes Far fæstet som Tormods Brud. Sent paa Kveld kom han hjem. Berit var oppe og tog mod ham: "Længe har Du ventet, Mor?" spurgte han. "En vigtig Dag for Dig som for mig, for Gaard og Fremtid har jeg anet!" var Svaret. "Tormod, min Søn, har Du fundet, hvad jeg længe har ønsket, er alt rede. Nystuen ved Veien, Veggartveit, venter paa mig. Hvem er hun? Før hende hjem. Hun er god og værdig, det er jeg tryg for. Du vælger ingen Anden!" "Ja, Mor, giv da Brynhild, Odelsjenten til Arnarud Dit Sign! Fager som Sol og Skjoldmøy er hun!"

Og Aaret derpaa stod Brudlaup paa Arnarud. Mange var der ei. Arne var en jevn Bonde, ikke rig. Men alle saa, som Berit, der hun smiled til Parret, mens Sira Ogmund i Margarettdali lyste Fred over Pagten, at kjærleiks-Ljoset strøymde.

Berit kom i sit nye Hjem som Brynhild i sit og Aarene gik stille i Glæde og Harmoni. De to første Aar bragte hvert en Søn til Tveit, Magnus og Haakon. Tormods Tanker fulgte altid med Tiden. Han kaldte sine Sønner efter Magnus, Kongen, og Kongsønnen Haakon. To Aar efter fødtes

Ingebjørg, som strax hun kunde sige Mormor, kom til de Gamle paa Arnarud, og saa kom i 1346 Arne og i 1348 Olav.

Vinteren 1349 til 50 kom tunge Tider til Tveit. Farsotten som rased i England og Frankrig, og som tvang Krigens Gud i Knæ, saa Vaabnene maatte hvile, vælted indover hele Norden. Frygt greb mange. Og Brynhild, hin stærke fagre, gik angst omkring. Hvad skulde komme? Og skulde hun føde sit 6te Barn? Men til Tormod sa hun intet for ei at gjøre ham Sorg. Han var traust og stø i al sin Færd og al sin Gjerning. I 10 Aar havde de delt et arbeidsomt Livs Glæde. Altid sad han om Kvælden og gav hende Kundskab, om hvad han hørte og fik vide, i By og af Veifaren-de, om Land og Rige.

Saa en Dag bragte Torgeir, Tjenestegutten som kom fra Byen, Budskabet: Klokker ringer ved Dag og ved Nat, Pesten raser, Lig kan ikke bringes i jord før nye hentes. Og samme Kvæld laa Torgeir paa Ligstraa.

Nu aned Tormod Fare. Strengt tilsaal han Drik og Fødevarer for sine Folk.

Men Dagen derpaa blev ældste Sønnen, Magnus syg, han havde været i Drengstuen, han vilde høre om Klokken som ringed i

Byen og paa Torgeirs Knæ havde han lyttet til hans Ord derom.

I Soverummet sad Tormod. Brynhild vented sin Time. Haakon, Arne og Olav havde andre Gutten Asgrim straks bragt til Arnarud, det laa mere afsides. Tveit laa ved Alfarvei. Men Magnus rased i Feber: Først blev han blaa, saa stivned og svartned hans Træk. Hans Aande blev uhørlig. Gutten slukned i Farens Arme. Og en Time efter fødte Brynhild sit sidste Barn. - Gamle Berit stod hos og hun tog Barnet med. I Pestens og Dødens Rum kunde det ikke bli. Og Brynhild lod det rolig ske. "Min Time er kommet!" havde hun sagt. Tormod tænkte ikke paa Døden for hende. Men nu greb Sorgen ham.

Taus dækked han Sønnens Lig og bar det ud. Saa satte han sig ved Hustruens Seng. Arbeid fik hvile, nu vilde han blot trøste og styrke hende. Han talte om Arnarud, hendes Ungdoms Glæde og om Tveit og den første Tormod, Rydningsmanden fra Halland, om deres egne kjække Gutter som vel stod paa Ski i Bakkerne ved Arnarud, som hun, Brynhild, da hun var Barn og ung jente. Og Brynhild smiled til ham. Tormod bøied sig over hende.

Den kolde Sved brød frem paa hendes Pande. Han strøg hende

varlig, Rødme steg i hendes Kinder, hun var svag efter Barnets Fødsel, og som Farsottens Smitte laa i Luften, havde hun ingen Kraft. Snart havde Døden mærket hende. "Tormod min Egen, Farvel. Tak for Alt!" hvisked hun. Og med et høit Udraab: "Magnus, nu kommer Din Mor!" sank hun stiv tilbage.

Berits Jordefærd.

1368.

*Paa Gud aaleine Eg lit i Livsens Strid,
Hans Ord det reine Veit Raad i rette
Tid.*

*Jesus vil væra Min styrke og min Skjold
Og, sæl nig gjera, Når her eg, sig i Mold
Og heim mig bera, Til Livsens grøne
Vold.*

Sangen lød ud over Veien ved Vegartveit, og det var gamle Berit som nu saa en lykkelig Skare af Børnebørn om sig, der gav sine Længsler efter at gaa til den evige Hvile saa smukt og værdigt et Udtryk. Hun var blevet boende paa Vegarpvcit ogsaa efter Brynhilds Død. Pesten havde skaanet de Andre. Ingebjørg og Arne blev paa Arnarud efter Morens Død, mens Haakon og Olav kom hjem til Faren, hvor de tidlig lærte at skatte jordbrugslivets Velsignelse. Haakon blev Farens, Olav blev Farmorens Hjælp og trofaste

Støtte. Ingebjørg var nogie Aar hjemme og styred Huset for Faren. Kvindesky var han blit, aldri tænkte han paa nyt Gifte, og mennesketom var og Bygden bleven. Gaarde stod øde og udrykede, særlig da de øverste og mindest lønsomme. Let var det heller ikke, for den som endelig vilde, at finde en Brud til nyt Gifte. Det var ikke mange Steder, at man som paa Tveit havde to fagre Døtre, levnet af Pesten, og kanske havde heller ikke saa let Sønnen Haakon fundet sig en Brud, om ikke en underlig Skjæbne havde lagt alt til Rette.

En Dag i Pestaaret, paa Försommeren, gik Tormod til Skogs. Oppe i Beite ovenfor Skog- tjernet laa Tjenestegutten med Gaardens Kreaturer, tidlig sendt op i Udmarken for at trygde dem for Pesten som heller ikke skaaned Dyrerne. Veien gik forbi en lidet Gaard Barnakalsrud (nu Bonnkall). Alt var øde, Dyr og Mennesker syntes som forsvundne. Stank slog ham i Møde af halvforraadnede Lig. - Ravne kredsed om Huset hvor Vinduer stod aabne. Da hører han en Dør smelde. Fælen blev han, men tog sig i det. „Det var vel Vinden. Men bag Ruden stirred et forvirret Barneansigt mod ham. ”Stakkars Liten, er Du ene igjen!“ Da han

kom ind, satte hun i et Rædselshyl, en 2-3 Aars Smaajente. Instinktmæssig havde hun i Maaneder fundet sig Madrester og ellers levet som et Vildt inellem skrigende Ravne og raadnende Aadsler, uvasket og uredet som hun saa ud. Som en Vildfugl maatte hun fanges, der hun smøg sig fra ham, bag Døre, ud Vinduer, i Fjøs og i Skur. Tilsidst holdt han hende fast, klapped og søgte at tæmme hende. - Og hjemme paa Tveit blev hun hurtig Menneskebarn igjen. Navn vidste hun ikke af, og derfor fik hun et nyt; lille Haakon kaldte hende Solveig og det lød hun gjerne og beholdt det. - Men Barnakalsrud groed næsten igjen. Der gik lange Tider før nogen tog til at rydde der paany. Og Solveig kom aldrig did og havde intet med til sit nye Hjem. Haakon og hun var uadskillelige, og da han var 23 og hun 17-18 Aar var de alt Mand og Hustru. Et vakrere Par skulde En aldrig seet. Gamle Berit straaled blot hun saa dem, Pormods og Brynhilds Dage for hende paany, - de var kun mildere, stilfærdigere begge, vekere kanske af Gemyt. Og saa kom Barnebarnsbarna som den sidste Lysstraale paa den Gamles Livsvei. Pormod hin unge (1366), Brynhild (1367) og nu i Vaaren 1368 Berit som hun

holdt, da Sira Peter, Præsten ved Akers Kyrkju øste Vand paa Bar- net.

Ingebjørg Sønnedatteren havde styret Huset for Broen Arne, som i 1363 havde overtaget Arnarud ved Morfars og Mør mors Død kort paa hverandre, men blev to Aar efter gift med den rige Nabo ung Aasulf af Grefsvin, som i hende fandt en trofast Hustru og en kjærlig Mor til sine Gutter af første Gifte, Jon (4 Aar) og Andres (2 Aar). Og selv havde Berit om sig Dagen lang, Brynhild og Olav, de yngste Sønne- barna. Hvad skulde hun mere ønske, hun som ung havde sagt Stads og Fester Farvei.

Og en Vaaraften slukned hun ogsaa med et Smil paa Læben. Brynhild græd, da Olav munter kom ind: „Farmor, se Farmor, Olav!“ „ja, hvor vakkert hun blunder, der Solen smi- ler paa Leiet,“ svared Broen. „ja, hun blunder, men vaagner ei“ (Graaden kvalte Stemmen). Da trilled en Taare og ned ad Brorens brunede Kind. Han kyssed Søsteren som den Gamle vemodsfuld paa Kind og Pande. Og andre Dagen derpaa var et talrigt Følge samlet paa Vegartveits lille Tun, fra Grefsvin, fra Arnarud i Vestbygden og fra mange Gaarde der og i Tveits nærmere Omegn vilde

man vise den gamle staute Kvindes den sidste Ære, hun der havde kjendt den forrige Kong Haakon og med Kraft drevet sin Gaard gjennem Ulykkes og Ensomheds Aar, og nu var omringet af blomstrende Efterslægt.

**Fortsetter i neste nummer av
AkersDølen – følg med i denne
dramatiske historien fra dalen
vår.**

Historie er spennende!

Prisøkning på våre år- bøker.

Vi har klart å holde en stabil lav pris på årbøkene våre i ti år. Kun kr. 100,-. En rekke kostnadsdri vende faktorer gjør at vi ser oss nødt til å øke prisen fra 1. mars 2001.

Den nye prisen er kr. 120,-

Prisøkningen er beskjeden, men den vil gi oss mulighet til å fort sette med innsamling av lokalhi storisk stoff og utgi dette i bok form.

HUSK kontingenenten 2001!

Frantzen Leif
Ammerudgrenda 83
0960 Oslo

B

Returadresse: Groruddalen Historielag, Postboks 37 Grorud,
0905 Oslo - telefon 22 25 76 32 eller 22 80 44 74

Vi utgir en ny årbok hvert år. Bøkene inneholder viktig lokalhistorisk dokumentasjon fra hele Groruddalen. Den eldste årboken er like aktuell nå som da den ble utgitt. Vi har et spesialtilbud til dem som ikke har en komplett samling: Kryss av på nedenstående bestillingsseddel og vi sender deg årbøkene portofritt for kun kr. 120,- per stk.

Bestilling

Ja, takk, jeg bestiller følgende: (kryss av)

- Årbok 1985 Årbok 1987 Årbok 1989/90 Årbok 1991
 Årbok 1992 Årbok 1993 Årbok 1994 Årbok 1995
 Årbok 1996 Årbok 1997 Årbok 1998 Årbok 1999
 Årbok 2000

Jeg ønsker å få bøkene tilsendt samlet

å få en bok hver måned til alle er levert

jeg bestiller et fast abonnement for fremtidige årbøker.

Abonnementet gjelder til det sies opp.

Kulturminneguide - Vandring i bydel Bjerke – kr. 50,-

Vandring på Grorud kr. 50,-

Rapport om Skansene på Bakås, kr. 75,-

Medlem nr. _____ Navn _____

Adresse: _____ Postnr.: _____

Oslo, den _____
(underskrift)

Klipp ut denne siden, legg den i en konvolutt og send den til oss, eller
bestill over Internett www.grohi.com

Trykk: Rødtvet Eldresenter